

Sankilerden Musa Sığıt ve Baydar Polat'ın ayrı ayrı hazırlayıp imzas ettikleri dilekçeler bilahere olmaksızın gereği yapılmak üzere kendilerinden alındı.

Sanki sorgularına devam edildi.

Sanki Cemal AKAKOÇ soruşturmasında : İddianameye göre T.C.K.nun 146/1 maddesine göre cezalandırılmam isteniyor. Savcının hakkındaki iddialarını ve talebine dayanarak teşkil eden heyetler burada yargılanan başka arkadaşlara Mit ve polisler işkence ve zor altında kabul ettirilen beni suçlayıcı başka beyan ile TIKKO safalarına sızmaya çalışmış bir ajan provaktör olduğu tesbit edilen bir kişinin beni ilk defa cezaevinde götürüp tamama- candan ve kendisinin tutuklanmasından üç ay sonra As. Savcılığı verdiği bir rapordaki suçlardan. Savcı İddianameyi yazarken benim polis ve mitte günlerce süren işkenceler altında alınan ifademe bu işkencelerden hemen sonra getirildiğim savcılıkta ve tutuk- lanan mahkememde alınan ifademe hiç itiraz etmemiştir. Çünkü benim 45 günlük işkence altında alınan ve çoğu asalsız olan bu ifadelerinde bile T.C.K.nun 146/1 maddesinden yargılanmam mümkün değildir. Savcı ve Mit mensupları bunu pek iyi bildiklerinden Mit mensupları benden sonra yakalananlardan ve Savcı da emniyet ve Savcılık sorguları yapı- ldıktan üç ay sonra bir ajan provaktörün beni suçlayıcı ifadeler alarak böylece el bir- liği ile beni T.C.K.nun 146/1 maddesine mahalefet eder duruma getirdiğilerdir. Benim po- lislerdeki ifadelerim 45 gün süren bir işkence altında alınmıştır. İşkenceciler bana bu usul süren ajan işkenceler altında esli olmayan şeyleri kabul ettirip işkence de bunlar bile beni T.C.K.nun 146/1 veya 146/3, 141/1 veya 141/5 maddelerine göre suçlu duruma sokacak nitelikte değildir. Mit işkencecileri ve Savcı hizmetli durumunu açıklattığı aydınlar ve ilişkiler için edip bunları herkeze eşit şekilde dağıtarken halhalkta benide bunun dışında tutmuşlardır. Bunun içinde Mit işkencecileri ve Savcı bana kabul ettire- medikleri şeyleri benden sonra yakalanan arkadaşlara kabul ettirerek beni de bu haya- li suçlamaların istisna tutmuşlardır. Mit işkencecilerinin ve Savcının bana olan if- keleri enine beni mahkum ettirmeye sevk eden şey benim devrimci bir işçi olan ve bütün işkenceler baskı ve zorlamalara rağmen temin edip kimseleri suçlayıcı ifadeler vermeyen onların istekleri doğrultusunda ifade vermemdir. Fakat Mit işkencecileri bunu rağmen 45 gün süren ağır bir işkence sonucu yine de kendimi suçlayıcı bazı şeyle- ri kabul ettirdiler. Gerçi bu suçlamalarıyla yeterli bulmadılar. Fakat bildiğim tanı- madığım kimseleri suçlamakta ve hiç bir ilgisiz ve habersiz olmadığım aydınları ka- bul etmekteki ezeli direnmiş karşısında artık paserlikla hiç olmasa kendini suç- layan bazı şeyleri kabul etmekte direndiler. Bunları yeri geldikçe belirteceğim 15. Şu- bat 1973 gecesi saat birde Engin Öiray ve Nispettin Karakoçla 15 gündür kaldığım evden eve geçen karan polislerle yakalandım. Aynı gün sabaha karşı Çayrettepedeki emni- yet 1 nci şubeye getirildim. Daha burada şüphelerim bağlanarak işkence odasına götürüldüm tekme tokat yumruk ve küfür yağmurları arasında gömü ve ağır bir sandalyeye oturtarak her tarafımdan hiç bir yana kapıdan olmayacak şekilde kuyularla bağladılar hemen önce ayakta el parmaklarına kablolar bağlayarak elektirik vermeye başladılar. Daha sonra kab- loları cinsel organıma kulaklarıma bağladılar. Ardından kabloları ağzıma içinde gendi- rerek elektirik vermeye devam ettiler. Bu durum saatlerce ve kendimi kaybedinceye ka- dar sürdü. Ayaldığımda sonradan emniyet 1 nci şubenin en alt katı olduğunu öğrendiğim bir hücrede idim. Başına sürekli su dökülüyordu. Yatağın su ile karışık bir kan gölü halinde idi. Üstüme verilen elektirikin tesiri ile ciğerlerimden ve cinsel organımdan sürekli olarak kan geliyordu. Bu sırada doktor olduklarına söyledikleri doktor kafa- la orta boylu ve şişmanca biri gelerek ağzıma su sıkı ve karan nereden geldiğini öğrenmek istedi fakat ve onun uğraşmalarına ne de benim gayretlerim şüphelerimi aşamadı. Konuşma- yarak her şeyin bir deneme vardır bu banyoya bu kadar işkence yapılırsa diye söylen- meye başladım. Bu sırada birkaç ağır sindirici hap ve birtane vurarak benim bundan başka yapacağım bir şey yoktur diyerek çekip gitti. 9 gün akşam ve ertesi gün sabaha kadar kan durmadı. Nöbetçi nöbetçilere polisleri karan yatağın altına su ile karışık olarak ağzı- ma parmak basıyorlardı. Sabahleyin bir görevli polis gelerek nöbetçi polislere yatağın kan lekelerini bildirdi. Kanın parmakları da toplattı. Biraz sonra bir polis gafi gelip ne oldu bura diyerek biraz tepemize dikildikten sonra gitti. Polis şefinin gitmesinden biraz sonra bir battaniyeye sararak dağarda bekleyen bir askeri insabat jespine koy- dular. Ve Baydaryaya Akhri hastahanesine götürdüler. Kapılan işkencenin etkisiyle üst tarafım tamamen tutulmuş olduğundan hiç bir tarafım ayırtamıyordum bu nedenle hasta- hanede de suyu içmek için suyumun gerekince karıştırmaya ve iç çamaşırlarımı karıştırmaya

kaldılar. Hastahaneye götürüldüğün gün Çarşamba idi ve durumunu gören nöbetçi doktor mesuliyetten çekinerek bir süre teslim almak istemedi. Ben emniyet 1 nci şubeden sıkıyönetimden gelen telefonlar sonucu yatırmak zorunda kaldı. Fakat bu safer de hiç bir müdahalede bulunmadı dediğinde benim müfettişlik için işkence yapmanın suç teşkil ettiğini usulüne uygun olarak mirasçıt ve şikayette bulunabileceğini ve bulunduğum takdirde buna dair evrakı ve bilgileri mahkemeye intikal ettirebileceğini şikâyetine kadar söylediği hususların iddia ile alakası olmadığını hatırlatılarak iddia ile alakalı hususlarda sorgu vermesi gerektiği bildirildi.

Benim sorgusuna devamlı : Hastahane 15 gün kadar kaldıktan sonra birösteğün tarafından önce serkez K. İğnâ, harbiye mücehhezlerinden de aynı yerde görevli Baş Çvy Garban Deyim tarafından gözetim bağlanarak Mit işkencecilerinin kontur gerilla tabir ettikleri Mit karargahına götürüldüm aynı işkence ve teakiler burada daha şiddetlendi. Mit işkencecileri bana suyen " burası kontur gerilladır. İstenilen şekilde ifade vermeden buradan ölmün çıkar, biseden hiç kimse hesap soramaz biz doğrudan doğruya Genelkuruma bağlayıs " dediler. İsrarla kendisi ve benden önce yakalanan olan Adnan Kılıç, Hikmet Şenses Engin Cıray, ve Nispettin Karakoçu söyleyecek tarzda ifade vermeni istiyorlardı. İsrarla kabul etmedi ite eddikleri şeyler özellikle iki tenevini kabul etmem gerektiğini söylüyorlardı ben yakalandığım günlerde İstanbul Defterdarlığı yanına bende Mitte Adnan sen ve Hikmet defterdarlığı yaktınas Hikmet ve Adnan itiraf ettiler sende sulit dediler. Önlere de defterdarlığa yaktığımı kabul etmem için işkence gördüm fafiacin görevleri kamu ayunun dikketlerini yaptıkları katliam ve türürden başka mekteplere çekmek için bu katliam ve türürü hakla gösterilemek ve de ofensilerinin yaptıkları yolsuzlukları açığa çıkarsa emirlik gangsterlerinden öğrendikleri netotlarla defterdarlığa yakarak yolsuzluklarını ve pisliklerini gizlemeye kalkışmalarına ört bas edebilmek için yeni bir sabotaj devasa emaryocu hazırlanmaya çalışıyorlardı. Bedi.

Bu sırada sırak müdafilerinden İv. İsmail Bakıllı'nın gelmiş olduğu görüldüğü üzere yerine alındı.

Benim Çarşamba sorgusuna devamlı : C.İ.A.ın yerli helu olan fafiyet teakilerde yine günlerce Nispettin sen ve yaranında iki kişi olduğu halde "oğuz köprüsünün pile namı çıkardınas köprüye sabotaj yapacaktınas Engin sen ve Selim adlı biri bir bakkalı soyduyas Nispettin ve Engin bna bunları itiraf ettiler haydi gabuk sende itiraf et dedile ve size silahları kimin verdiğini söyle gösterirsen biz herşeyi biliyoruz daha başka eylemler ve ev söyle kurtul yoksa buradan ölmün gatacak diye işkence yaptılar. Anlaşılan o günlerde 12 Mart fafiyetlerinin halka uyguladıkları başka türür ve katliam gte ordı edilmek için yeni kopla planları vardı ve bunları içinde bizi seçmişlerdi eğer ben C.İ.A. uçaklarıyanan bütün başka işkence ve koplolarına boyun eğseydim bu gün kendim ve birçok arkadaşım beniside birlikte mahrumunda yeni bir sabotaj devasızın emarı olarak bulunmaktak. Benim Mitte ve emniyette alanan iki ayrı ifadem işte bu aşar işkence altındaki şartlar altında alındı. Ben işkencecilerin başka tehdit ve censevarlıklarına tüşüne boyun eğmedim fakat yine de ifademe edete prazirlikle kendi ite ediklerinden birşey tenesini yas dardılar. Bu nedenle ben emniyette Mitte ve onların üsoti olarak Ac. Savcalıkta alanan ifa delirind red ediyorum. Ben detrimde bir işçiyim işçilerin kurtuluşunu devrimle alacağını inanıyorum. Devrimde düşüncelerim 1970 yılında askerlik dönüğü girdiğim Arçelik fabrikasındaki grev mücadeleleri içinde ve bu mücadeleler sırasında fabrikaya devrimci gasete ve yayınlar getiren öğrencilerden olarak olduğum Devrimci gasete ve yayınlar vasıtasıyla doğdu ve gelişti. Artan hayat pahalılığınan karşısında patronun istediğinin üç bağ kurugluk ücret artıya isteklerindis karşısında patronun isteği ve emriyle karşınas diki lon polis ve ordugu görüldüğü bunların patronların mal ve mülkünü onların çıkarlarını ve kararını korumakda görevli olduklarını kavradım. 1971 de sakıyönetimden önceki günlerde çalıştığım fabrika görevine gelerek işçi köylü gasetesi satan ve kendisinin arada sırada işçi köylü gasetesi satın aldığı İktifi Yangla tanıştım bu tanışmadan sonra İktifi Yang beni işçi köylü gasetesinin kadıköydeki bürosuna davet etti. Ben 1971 sakıyönetimine kadar işçi köylü gasetesini kadıköy bürosuna birşey defa uğradım. Ve geçitli devrimci gasete ve broşürler aldım. Sakıyönetimden sonra İktifi Yang beni fabrikada arayarak sakıyönetimle birlikte işçiler köylüler ve tüm emeççi halk yığınları üzerine fafiyatin kara bir bulut gibi çullandığını kendilerini devrimci gelişmeye devon edeceklerini beniside ilişkisini sürdürmek istediğini söyledi. Bundan sonra her şafak gasetesi çıkışında yanına uğradı ve olmanın için bana şafak ve geçitli broşürler baraktı. İktifi ile sürdürdüğüm ilişki düşümlü ve örgütsel nitelikte bir ilişki değildi. İktifi sadece ben devrimci işçi olarak vakit vakit

uyunuyup devrinci yayınlar verdi. Zaten benim o an içinde bulunduğum maddi durumum ve ailem ile ilişkilerin devrinci ilişkilerini ilerletmeyi engelliyordu. Lütfi 1972 yılı Şubat veya Mart ayında beni Kemal takım adı altında Hikmet Şenesele tanıştırdı. Hikmet'in devrinci bir işçi olduğunu fabrikaya baskın profesyonel mücadelelere atıldığını benim devrinci bilincimin ilerlemesinde bana yardımcı ve bilinçli olarak ta örnek olacağını bundan sonra Hikmetle ilişkimi sürdürmeyi söyledi. Hikmet le ilişkilerin de aynı şekilde devam etti. 1972 Temmuz ayında Hikmet bana bir gelişimde şafak hareketinin yanlış yolda olduğunu devrinci bagerya götürmeyeceğini bu nedenle bir grup arkadaşla şafaktan ayrıldıklarımı ve bundan sonra doğru devrinci yolda ayrı çalışacaklarımı söyledi. Bana ayrılan nedenlerini ve sebeplerini ve şafak hareketinin niçin yanlış olduğunu anlattı. Bundan sonra kendileriyle ilişkiyi devam ettirip ettiremeyeceğini sordu. Bende Hikmete kendisine güvendiğini söyleyerek ilişkilerini sürdürmeyeceğini söyledim. Hikmet bir süre sonra bana Lütfinin yakalandığını büyük bir ihtisalle polise benim de adımı söylemiş olabileceğini bu nedenle Arçelik fabrikasından ayrılarak başka bir işe gitmemi söyledi. Bende o günlerde polise düşen işçilerle konuşurdum ve julara çok işkence yapıldığını kendi ağzlarından dinledim ve gördüm. Yakalanmamam hem işkence görürüm korkusu ile hemde işinden olacağına düşünerek Arçelik fabrikasından ayrılarak yeni bir işe gitmeyi kararlaştırdım. Bu arada Lütfi Taş evimi de bildiği için evi de değiştirmeyi kararlaştırdım. Hikmet evi beraber tutmaya teklif etti. Böylece hem daha az masraf yapacağımızı hemde beraber kalırsak eğitim çalışmalarını yapabileceğimizi bildirdi. Kabul ettim. Hikmetle Duraniye siteder yanında Eylül 1972 de birlikte bir ev tuttuk. Bu eve arada sırada Ahmet Çiçek'te gelip gitti. Hikmet Ahmet'i bana yine devrinci bir işçi arkadaş olarak tanıttı. Fabrikadan ayrılacağı günlerde bana başka olduğunu askerlik şubasından bir kağıt geldi. Bu kağıtta Karklıarelina yapılacak olan yıldırım 72 seferberlik tatbikatına 3 çağrılıyordum ayrıca tatbikatın Ekim ayı içinde ve 15 gün olduğu bildiriliyordu. Ben bu tatbikatın önemini gelince Hikmete katılmak üzere bu tatbikata gideceğimi söyledim. Hikmet polise aranabileceğini bu tehlikeden gitmemin yakalanmama yol açabileceğini söyleyerek gitmememi istedi. Fakat ben katılmakta ısrar edince ictelenmedi. 1972 E Ekim ayı içinde Karklıarelinde yapılan tatbikata katıldım. 15 günlük askeri tatbikata katıldıktan sonra ailemin oturmakta olduğu ve mesleketinin olan Karklıareli ilçesinde mahiyesine gittim. 15 gün de ailemin yanında kaldıktan sonra Kasım ayı içinde İstanbula döndüm ve Hikmetle birlikte kaldığımız evde kaldım. İstanbula döndükten sonra iş aramaya devam ettim. Bu arada fabrikadan ayrılanlara para da bitirdiği iş için gittiğim yerlerde ya açık kadro oluşturma söylüyorlardı ya da verilen ücret çok düşüktü. Bu arada Hikmet kendisini başka yerde çalışacağını ve benim Ahmetle beraber kalırsam söyledi. Aralık 1972 de Ahmet Çiçek'in Hıkkıtköydeki evine taşındım. Bu arkadaşın da parası olmadığından ve param biteli ben bu arkadaşlara yük olduğumun mutlaka bir işe gitmek istiyordum. Ahmet iş aramama öneri görebilirim bir fabrikada işe gitmemi iyi birşey olduğunu fakat işe gitmemin bu yüzden de size yük oluyorum diye düşünmemin yararlı ve gereksiz olduğunu kendi yaşıntılarına katlandığını müddetçe yük olan diye birşeyin söz konusu olmayacağını iş aramaya devam etmemi ve bu arada da kendisinin tanıdığı ve benim eskiden tanıdığım işçilerle birlikte proboganda yapmamızı söyledi. Sonraktan bundan sonra Ahmetle birlikte gerek benim iş çevremde tanıdığım işçilerle ilişki kurarak onlara ve gerekse Ahmetin tanıdığı çeşitli fabrikalardan işçilere k proboganda yaptık. Bazılarına makale broğür ve bildirilerek olayları büyük çapta eğitim çalışmalarını da yaptık. Ahmetin evin de yeteri kadar kitap broğür, ve makale vardı. Bildiri yazmak gerektiğinde bunları başka yerden getiriyordum. Nereden getirdiğini bilmiyorum. Ve Zaten de ne ben sorardım ne de o şüylerdi. Akşamları evde Ahmetle ve çeşitli işçi arkadaşlarla birlikte evde kitap ve broğür okuduğumuz da oldu. Aralık ayının sonunda Ahmet kalınsa da olduğumuz evden ayrıldı. Kendisinin başka bir evde kalacağını söyledi. İlişkinizi Ahmet bu eve gelerek sürdüdü. 1973 Şubat ayının başlarına doğru Ahmet bana Maltapede bir eve taşınmamı söyledi bu evde iş arayan sempatizan iki arkadaşın olduğunu bunlarla birlikte iş aramama bunlara yol göstermemi hem böylece daha az masraf olacağını bildirdi. Maltapedeki eve taşındığımda bu evde Sinazettin Karakoç, ve Engin Özyay'ı tanıdım. Kendileriyle fabrika örneklerini geçerek hem iş aradık hemde benim tanıdığım işçilerle konuştuk ertesi gün bana daha önce bir ay sonra gel seni işe alacağız dedikleri iş. Personel fabrikasına gittim işe kabul edildiğini hafta içinde gerekli işlemleri yaptırmamı söylediler. Fabrikaya gitmek için gerekli olan ağı kağıda sosyal sigortalar hastanelerinden mayone kağıda askerlik belgesi nüfus kağıdı 5rakı vs. gibi gerekli evrak ve belgeleri hazır